

thiết với Anh. Anh thường điện thoại thăm hỏi AHCC đàn em và cho ý kiến để hướng dẫn con cháu trau dồi nghề chuyên môn, rất cần để tái thiết Việt Nam trong tương lai.

Anh Chiêu là một người chồng tốt, một người cha gương mẫu, một người luôn luôn sẵn sàng giúp đỡ bạn bè, một công chức thanh liêm chánh trực và đức độ. Anh ra đi, chẳng những các anh chị em thuộc Bộ Công Chánh và Giao Thông Vận Tải mà chắc chắn còn nhiều vị của các nơi khác đều thương tiếc một người biết

nhiều hiểu rộng, tánh tình vui vẻ, cương trực, luôn luôn nghĩ đến ngày mai cho đất nước dân tộc Việt-Nam.

Đúng theo ước-nguyện của Anh, nay Anh Chiêu đã muôn dặm hồn thiêng về đất Việt, tro tàn sóng cuốn trở về quê.

Trần Văn Thu

Thu Khúc 5

*Có sợi nắng vàng luồn qua khe cửa
 Có nước mắt buồn lặng ứa trên mi
 Có khóe môi khô bật tiếng đợi chờ
 Có mình ai bước trong chiều thu lộng gió
 Có những buổi như chiều nay,
 Lá ngẩn ngơ rơi, mây xám chập chùng
 Đôi chân ai bước ngập ngừng,
 Dò dẫm tìm đường vì tương lai lạc lối
 Vì những cơn gió đổ lá mịt mù,
 Dạt những đợt sóng buồn về hồn ai chan chứa
 Thổi những đám mây trời ra khỏi tầm tay
 Vương những thoáng tơ mềm đầy trong tầm mắt
 Khi mùa thu đang qua và mùa đông chợt đến
 Đường phố ngập lá vàng và héo úa thời gian
 Ánh mắt ngác ngơ dờn dợn nét u hoài
 Khung cửa khép, biết về đâu hờ gió*

Thiên Hương